TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 16 d.*

Sujungtose bylose C-202/08 P ir C-208/08 P

dėl 2008 m. gegužės 8 d. ir 16 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

American Clothing Associates NV, įsteigta Evergeme (Belgija), atstovaujama *advocaat* P. Maeyaert bei advokatų N. Clarembeaux ir C. De Keersmaeker,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai A. Folliard-Monguiral,

atsakovei pirmojoje instancijoje (C-202/08 P),

* Proceso kalba: prancūzų.

ir

Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama A. Folliard-Monguiral,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

American Clothing Associates NV, įsteigtai Evergeme (Belgija), atstovaujamai *advocaat* P. Maeyaert bei advokatų N. Clarembeaux, ir C. De Keersmaeker,

ieškovei pirmojoje instancijoje (C-202/08 P),

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Tizzano, A. Borg Barthet (pranešėjas), E. Levits ir J.-J. Kasel,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. kovo 26 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. gegužės 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniais skundais *American Clothing Associates NV* (toliau – *American Clothing*) ir Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) prašo panaikinti 2008 m. vasario 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *American Clothing Associates prieš VRDT* (Klevo lapo pavaizdavimas) (T-215/06, Rink. p. II-303, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas iš dalies panaikino 2006 m. gegužės 4 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1463/2005-1), atmetantį prašymą kaip Bendrijos prekių ženklą įregistruoti žymenį, vaizduojantį klevo lapą (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), iš dalies

pakeisto 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr.º3288/94 (OL L 349, p. 83; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146; toliau – Reglamentas Nr. 40/94), 7 straipsnio „Absoliutūs panaikinimo pagrindai“ 1 dalyje nustatyta:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

<…>

h) prekių ženklai, kurių registruoti kompetentingos institucijos nėra davusios sutikimo ir kuriuos pagal Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį turi būti atsisakyta registruoti;

i) prekių ženklai, sudaryti iš Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnyje nenurodytų ir visuomenės interesą turinčių ženkliukų, emblemų ir herbų, išskyrus atvejus, kai atitinkamos institucijos yra davusios sutikimą jų įregistravimui.

<…>“

3 Reglamento Nr. 40/94 29 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „tinkamai padavęs paraišką prekių ženklui bet kurioje ar bet kuriai valstybei, esančiai Paryžiaus konvencijos ar Pasaulinės Prekybos Organizacijos steigimo sutarties šalimi, asmuo arba jo teisių perėmėjai, paduodami paraišką Bendrijos prekių ženklui tam pačiam prekių ženklui bei prekėms arba paslaugoms, kurios yra tapačios toms, kurioms buvo paduota paraiška, arba priskiriamos prie jų, šešis mėnesius nuo pirmosios paraiškos padavimo dienos turi teisę į prioritetą“.

4 Pagal šio reglamento 38 straipsnio 2 dalį „jeigu prekių ženkle yra neturintis skiriamojo požymio elementas ir jeigu tokio elemento įtraukimas į prekių ženklą gali sukelti abejonių dėl prekių ženklo apsaugos apimties, Tarnyba kaip šio prekių ženklų registravimo sąlygos gali pareikalauti, kad pareiškėjas atsisakytų nuo išimtinės teisės į tokį elementą. Apie bet kokį atsisakymą, priklausomai nuo situacijos, skelbiama kartu su paraiška Bendrijos prekių ženklui arba su pranešimu apie jo įregistravimą. <…>“

5 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo, paskutinį kartą peržiūrėtos 1967 m. liepos 14 d. Stokholme ir pakeistos 1979 m. rugsėjo 28 d. (Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys, 828 tomas, Nr. 11851, p. 305, toliau – Paryžiaus konvencija), 1, 6, 6ter, 6sexies ir 7 straipsniuose nustatyta:

„1 straipsnis

<…>

2. Pramoninės nuosavybės apsaugos objektais laikomi išradimų patentai, naudingieji modeliai, pramoninis dizainas, prekių ženklai, paslaugų ženklai, firmų vardai ir kilmės nuorodos arba kilmės vietos pavadinimai, taip pat apsauga nuo nesąžiningos konkurencijos.

<…>

6 straipsnis

1. Prekių ženklų paraiškos padavimo ir registravimo sąlygos kiekvienoje Sąjungos (kurią sudaro šalys, kuriose taikoma Paryžiaus konvencija) šalyje nustatomos nacionalinių įstatymų.

<…>

6ter straipsnis

1. a) Sąjungos šalys susitarė neregistruoti kaip prekių ženklų bei sudėtinės jų dalies herbų, vėliavų ir kitų Sąjungos šalių valstybinių [valstybės] emblemų, jų įvestų oficialių ženklų ir kontrolės bei garantijos spaudų, taip pat viso to, kas heraldikos požiūriu yra pamėgdžiojimas, arba pripažinti tokių ženklų registravimą negaliojančiu, arba atitinkamomis priemonėmis uždrausti jų panaudojimą be kompetentingų valdžios organų leidimo;

   b) <…> a papunktyje pateiktos nuostatos vienodai taikomos herbams, vėliavoms bei kitoms emblemoms, sutrumpintiems arba nesutrumpintiems tarptautinių tarpvyriausybinių organizacijų, kurių narės yra viena ar kelios Sąjungos šalys, pavadinimams, išskyrus herbus, vėliavas ir kitas emblemas, sutrumpintus arba nesutrumpintus pavadinimus, kurių atžvilgiu jau yra galiojančios tarptautinės sutartys dėl jų apsaugos;

c) nė viena Sąjungos šalis neprivalo taikyti <…> b papunktyje nurodytų teiginių, pažeisdama savininkų teises, sąžiningai įgytas iki Konvencijos įsigaliojimo toje šalyje. Sąjungos šalys neprivalo taikyti nurodytų teiginių, jeigu turimas galvoje <…> nurodytas a papunktyje panaudojimas arba registracija nesudarys visuomenei klaidingo įspūdžio dėl ryšių tarp tos organizacijos ir herbų, vėliavų, emblemų, sutrumpintų arba nesutrumpintų pavadinimų, arba jeigu jo naudojimu ar registravimu nesiekiama suklaidinti visuomenės dėl egzistuojančių ryšių tarp ženklą naudojančio asmens ir tos organizacijos.

<…>

3. a) Siekdamos pritaikyti šias nuostatas, Sąjungos šalys susitarė abipusiškai pranešti per Tarptautinį biurą, keičiantis sąrašais, apie valstybių emblemas, oficialius ženklus ir kontrolės bei garantijos spaudus, kuriuos jos, remdamosi šiuo straipsniu, visiškai arba su kai kuriais apribojimais nori arba pageidaus saugoti ateityje, taip pat kad jos praneš apie visus ateityje padarytus tame sąraše pakeitimus. Kiekviena Sąjungos šalis gautus ženklų sąrašus laiku pateikia viešai susipažinti.

Tačiau toks pranešimas neprivalomas valstybinių vėliavų atžvilgiu.

<…>

<…>

6sexies straipsnis

Sąjungos šalys įsipareigoja saugoti paslaugų ženklus. Jos neprivalo numatyti tų ženklų registravimo.

7 straipsnis

Gaminio, kuriam skirtas prekės ženklas, ypatybės jokiu būdu negali kliudyti registruoti ženklą."

6 1994 m. spalio 27 d. Ženevoje priimtoje Sutarties dėl prekių ženklų įstatymų 16 straipsnyje numatyta, kad „visos Susitariančiosios Šalys registruoja paslaugų ženklus ir taiko šiems ženklams Paryžiaus konvencijos nuostatas dėl prekių ženklų".

Faktinės bylos aplinkybės

7 2002 m. liepos 23 d. *American Clothing*, remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.

8 Prašomą įregistruoti toliau pavaizduotą prekių ženklą sudaro klevo lapo piešinys ir po juo esančios didžiosios raidės „RW“:

9 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) 18, 25 ir 40 klasėms ir atitinka tokį aprašymą:

— „Odos ir odų pakaitalai, jų gaminiai, nepriskirti prie kitų klasių; gyvūnų odos; lagaminai ir kelioniniai krepšiai; lietaus ir saulės skėčiai, lazdos; rimbai, botagai ir pakinktai“ (18 klasė);

— „Drabužiai, apranga, avalynė, galvos apdangalai“ (25 klasė) ir

— „Siuvimo, iškamšų darymo paslaugos; knygų įrišimas; odų (žalių), odos, kailių ir tekstilės dirbimas, perdirbimas ir apdorojimas; fotografijos juostų ryškinimas ir fotografijų spausdinimas; medienos apdirbimas; vaisių spaudimas; miltų malimas; metalų paviršiaus apdirbimas, grūdinimas ir apdorojimas“ (40 klasė).

10 2005 m. spalio 7 d. Sprendimu ekspertas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktu, atsisakė įregistruoti prašomą prekių ženklą visoms prekėms ir paslaugoms dėl to, kad šis prekių ženklas visuomenei galėjo sukelti ryšio su Kanada įspūdį, nes jame pavaizduotu klevo lapu mėgdžiojama Kanados valstybės emblema.

11 Ši emblema, kaip matyti iš 1967 m. vasario 1 d. Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) tarptautinio biuro pranešimo Paryžiaus konvencijos šalims ir PINO duomenų bazės, yra tokia:

12 2005 m. gruodžio 6 d. *American Clothing*, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, dėl eksperto sprendimo pateikė apeliaciją.

13 Ginčijamu sprendimu Pirmoji apeliacinė taryba atmetė *American Clothing* apeliaciją ir patvirtino eksperto sprendimą.

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

14 2006 m. rugpjūčio 8 d. *American Clothing* Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, nurodydama vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punkto pažeidimu.

15 Pirmosios instancijos teismas skundžiamu sprendimu iš dalies panaikino ginčijamą sprendimą, kiek juo atsisakoma įregistruoti prašomą prekių ženklą Nicos sutarties 40 klasei priklausančioms paslaugoms, tuo pagrindu, kad Paryžiaus konvencijos, į kurią tiesiogiai daroma nuoroda Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punkte, 6ter straipsnio 1 dalies a punktas netaikomas paslaugų ženklams.

16 Pirmosios instancijos teismas atsisakė plačiai aiškinti Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį ir todėl atsisakymą įregistruoti paslaugų ženklą kaip Bendrijos prekių ženklą teisiškai pagrįsti minėtu 7 straipsnio 1 dalies h punktu. Šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 31 punkte jis visų pirma nurodė, kad būtent siekiant pagal Paryžiaus konvenciją taikomą prekių ženklų apsaugą išplėsti paslaugų ženklams, į 1994 m. spalio 27 d. Ženevoje priimtos Sutarties dėl prekių ženklų įstatymų 16 straipsnį buvo įtraukta specialioji nuostata. Tačiau Europos bendrija minėtos sutarties neratifikavo.

17 Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, skundžiamo sprendimo 32 punkte nurodė, kad palyginti neseniai priėmęs Reglamento Nr. 40/94 pirminę versiją Bendrijos teisės aktų leidėjas suvokė paslaugų ženklų svarbą modernioje prekyboje, todėl galėjo ir šiai ženklų kategorijai išplėsti apsaugą, kuri pagal Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį taikoma valstybės emblemoms. Be to, kadangi šis teisės aktų leidėjas nemanė, jog yra naudinga šitaip išplėsti reikšmingų nuostatų taikymo sritį, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Bendrijos teismui nereikia imtis jo vaidmens ir aiškinti šių nuostatų, kurių prasmė visiškai nėra dviprasmiška, *contra legem*.

18 Be to, Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį nuspręsdamas, kad Apeliacinė taryba teisingai atsisakė įregistruoti prašomą prekių ženklą 18 ir 25 klasių prekėms Nicos sutarties prasme.

19 Priimdamas tokį sprendimą Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 65 punkte nurodė, kad norint įvertinti sudėtinį prekių ženklą pagal Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį reikia atsižvelgti į kiekvieną iš šių minėto prekių ženklo elementų, ir pakanka, jog vienas iš jų būtų valstybės emblema ar jos pamėgdžiojimas „heraldikos požiūriu“, kad būtų užkirstas kelias aptariamo prekių ženklo registracijai, nepaisant bendro suvokimo apie šį ženklą.

20 Dėl prašomame įregistruoti prekių ženkle esančio klevo lapo Pirmosios instancijos teismas savo sprendimo 72 punkte nusprendė, kad „heraldikos požiūriu“ lyginant žymenį, esantį šiame ženkle, ir valstybės emblemą Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio prasme reikia remtis heraldiniu atitinkamos emblemos aprašymu, o ne galimu geometriniu tos pačios emblemos aprašymu, kuris dėl savo pobūdžio būtų kur kas detalesnis. Šio sprendimo 75 punkte jis nusprendė, kad, nepaisant nedidelio skirtumo, suinteresuotoji visuomenė Bendrijoje, būtent paprastas vartotojas, kuriam skirtos prašomame įregistruoti prekių ženkle numatytos plataus vartojimo prekės, jį supras iš esmės kaip Kanados emblemos pamėgdžiojimą.

21 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 77 punkte nurodė, kad taikant Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punktą nereikia įvykdyti sąlygos, kad būtų galimybė suklaidinti suinteresuotąją visuomenę dėl prekių, kurias žymi prašomas įregistruoti prekių ženklas, kilmės ar dėl to, kad egzistuoja ryšys tarp šio prekių ženklo savininko ir valstybės, kurios emblema yra minėtame prekių ženkle. Be kita to, Pirmosios instancijos teismas to paties sprendimo 81 punkte nusprendė, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo tariamas geras vardas taip pat neturi reikšmės.

22 Kalbant apie atsižvelgimą į ankstesnę tapačių arba į prašomą įregistruoti panašių prekių ženklų nacionalinę registraciją, pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 84 punkte nurodė, jog VRDT ir atitinkamu atveju Bendrijos teismams nėra privalomas valstybės narės ar trečiosios valstybės sprendimas, kuriuo pripažįstamas to paties žymens ar panašių žymenų tinkamumas įregistruoti kaip nacionalinius prekių ženklus. Kalbant apie tariamai mažiau ribojančią Kanados prekių ženklų tarnybos praktiką, pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 85 punkte konstatavo, jog ieškovė ne tik neįrodė, bet ir tvirtai neteigė gavusi kompetentingų Kanados valdžios institucijų leidimą registruoti prašomam prekių ženklui tapatų ženklą.

Šalių reikalavimai apeliaciniame procese

23 Byloje C-202/08 P *American Clothing* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti tą skundžiamo sprendimo dalį, kur Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad VRDT Pirmoji apeliacinė taryba nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto priimdama ginčijamą sprendimą, kiek juo atsisakoma įregistruoti prašomą ženklą Nicos sutarties 18 klasei priklausančioms prekėms, tai yra „odai ir odų pakaitalams, jų gaminiams, nepriskirtiems prie kitų klasių; gyvūnų odoms; lagaminams ir kelioniniams krepšiams; lietaus ir saulės skėčiams, lazdoms; rimbams, botagams ir pakinktams“, ir priklausančioms šios sutarties 25 klasei, tai yra „drabužiams, aprangai, avalynei, galvos apdangalams“, ir

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

24 Šioje byloje VRDT Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš *American Clothing* bylinėjimosi išlaidas.

25 Byloje C-208/08 P VRDT Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktas netaikomas paslaugas žymintiems prekių ženklams, ir

— priteisti iš *American Clothing* bylinėjimosi išlaidas.

26 Šioje byloje *American Clothing* Teisingumo Teismo prašo:

— patvirtinti skundžiamą sprendimą, kiek jame numatyta, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktas ir Paryžiaus konvencijos 6ter punktas netaikomi paslaugų ženklams, ir

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinių skundų

27 Išklausius šiuo klausimu šalis ir generalinį advokatą bei remiantis Procedūros reglamento 43 straipsniu, 2009 m. vasario 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-202/08 P ir C-208/08 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys bei priimamas galutinis sprendimas.

Byla C-202/08 P

Šalių argumentai

28 *American Clothing* kaltina Pirmosios instancijos teismą padarius teisės klaidą taikant atsisakymo įregistruoti prekės ženklą pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktą ir Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punktą motyvus.

29 Ši bendrovė patvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, vertindamas emblemos apsaugos sritį, neatsižvelgė į valstybės emblemos esminės funkcijos reikšmę. Tokiai emblemai suteikta apsauga iš tiesų turi būti taikoma tik tokiais atvejais, kai gali kilti grėsmė jos esminėms funkcijoms. Atsisakymą įregistruoti tokią emblemą kaip prekių ženklą ar jo elementą galima pateisinti, tik jei naudojant prekių ženklą ar jo elementą daroma žala valstybės identiteto ir suvereniteto simboliams, kurie nurodyti šioje

emblemoje. Be to, valstybės emblemos, kaip ir prekių ženklai ir kilmės vietos nuorodos, yra saugomi žymenys, kuriems pagal analogiją taikomi tokie patys apsaugos kriterijai.

30 *American Clothing* nurodo, kad valstybės emblemų apsauga pagal Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punktą skirta apsaugoti šias emblemas nuo panašumo su kitais žymenimis aiškiai apibrėžtoje srityje, t. y. pamėgdžiojimo „heraldikos požiūriu“. Be to, priešingai nei Pirmosios instancijos teismas nurodė skundžiamo sprendimo 71 punkte, ši sąvoka „pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu“ susijusi ne su paties simbolio apsauga, bet su konkrečia menine interpretacija ar specifiniu grafiniu kūriniu, kuris yra heraldikos meną reglamentuojančių taisyklių taikymo išraiška. Jeigu emblema neturi heraldikai būdingų savybių ar turi kelias iš jų, nėra pamėgdžiojimo šios nuostatos prasme.

31 Aiškinimu, kuriam pritarė Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime, suteikiama beveik visiška monopolija valstybėms žymenų, turinčių tik kelias heraldikai būdingas savybes, srityje, todėl šių žymenų neįmanoma naudoti kaip prekių ženklų elementų. Iš tiesų yra daug įregistruotų prekių ženklų, kuriuose yra žymenų, įregistruotų kaip valstybės emblema, pavyzdžiui, Airijos dobilo lapas.

32 Galiausiai *American Clothing* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai suprato kai kurių šios bylos aplinkybių reikšmę. Be to, skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktuose jis neatsižvelgė į bendrą prekių ženklo sukuriamą įspūdį, nurodydamas, kad šis įspūdis neturi reikšmės, kai registruojamas prekių ženklas, kurį sudaro valstybės emblema arba jos pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu. *American Clothing* taip pat nurodo, jog Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnis, atrodo, nedraudžia, kad sudėtinis prekių ženklas, kuriame yra emblema, būtų įregistruotas kartu pateikiant Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnyje numatytą „atsisakymą“, kuriuo prašytojas nurodo, kad atsisako išimtinės teisės į konkretų prekių ženklo elementą. Be kita ko, tai atitinka Kanados prekių ženklų tarnybos, kuri sutiko įregistruoti prekių ženklus, vaizduojančius klevo lapą su vienuolika smaigalių, jei kartu buvo pateiktas „atsisakymas“, praktiką. Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas iškraipė faktines aplinkybes neigdamas tokią šios

tarnybos praktiką, ypač kiek ji susijusi su tokio „atsisakymo“ pateikimu prekių ženklo, kuris nagrinėjamas šiame procese ir kurį vėliau buvo atsisakyta įregistruoti dėl kitų priežasčių, atžvilgiu.

33 *American Clothing* priduria, kad VRDT neturėtų saugoti valstybės emblemų griežčiau nei pačios valstybės narės. Pirmosios instancijos teismas taip pat turėjo atsižvelgti į VRDT ir kitų nacionalinių tarnybų praktiką šioje srityje. *American Clothing* tvirtina, kad įprastomis naudojimo sąlygomis nedaug heraldikos požiūriu išsiskiriančių savybių, kokios yra prašomo įregistruoti prekių ženklo atveju, visuomenė nesuvokia ir mato tik ornamentinį elementą, o ne sieja su valstybės emblema. Tokių heraldikai būdingų savybių taip pat yra kituose žymenyse, dažnai naudojamuose kaip prekių ženklai.

34 VRDT visų pirma nurodo, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismas nagrinėja tik teisės klausimus ir kad klausimas, ar paraiškoje įregistruoti aptariamą prekių ženklą esantis klevo lapas yra Kanados emblemos pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu, laikytinas faktinių aplinkybių konstatavimu, kurio Teisingumo Teismas netikrina.

35 VRDT atmeta visus *American Clothing* argumentus, susijusius su padarytos žalos esminėms valstybės emblemų funkcijoms reikalavimu. Priešingai nei su skiriamaisiais žymenimis susijusių ginčų atvejais, atsisakymas įregistruoti prekių ženklą, jos manymu, nereikalauja įrodyti „ryšio“ tarp prekių ženklo savininko ir valstybės, kurios emblema pamėgdžiojama, nes pagrindinė valstybės emblemos funkcija nėra užtikrinti atitinkamų prekių ir paslaugų komercinės kilmės nuorodą. Valstybės emblemai suteikta apsauga yra absoliuti ta prasme, kad jai neturi reikšmės, ar prekių ženkle pamėgdžiojamą emblemą visuomenė suvokia kaip skiriamąjį, ar kaip ornamentinį elementą.

36 Dėl tos pačios priežasties nereikia vertinti prašomo įregistruoti prekių ženklo kaip visumos, kaip to reikalauja *American Clothing*. Kalbant apie Reglamento Nr. 40/94

38 straipsnio 2 dalyje numatytą „atsisakymo“ galimybę, pažymėtina, kad ji netaikoma, kai aptariamas prekių ženklo elementas yra ginčijamas remiantis kitais nei skiriamojo požymio nebuvimo pagrindais.

37 Be to, Pirmosios instancijos teismas teisingai nurodė, kad pamėgdžiojimą heraldikos požiūriu reikia nagrinėti remiantis heraldiniu, o ne geometriniu ar grafiniu emblemos aprašymu. Iš tiesų heraldinis emblemos aprašymas yra daugiau nei vien geometrinis ar grafinis aprašymas, nes tikslus grafinis emblemos pavaizdavimas gali būti skirtingas, nepakeičiant šios emblemos heraldikai būdingų savybių. Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punkte patvirtinama, kad emblemų apsauga nėra taikoma vien jų grafiniam pavaizdavimui, nes remiantis šia nuostata apsauga taikoma viskam, kas „heraldikos požiūriu“ yra pamėgdžiojimas. Emblemos apsaugos taikymui taip pat neturi reikšmės tai, ar heraldikai būdingos savybės yra daugiau ar mažiau išsiskiriančios, nes, pavyzdžiui, Japonijos emblemai taikoma tokia pati apsauga kaip ir sudėtingesnėms emblemoms. VRDT pabrėžia, kad Pirmosios instancijos teismo atliktas Kanados emblemos heraldinis aprašymas yra tik faktinis aprašymas, kurio Teisingumo Teismas netikrina.

38 Dėl faktinių aplinkybių VRDT tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, neatsižvelgdamas į Kanados prekių ženklų tarnybos praktiką, jų neiškraipė, o tik nurodė, kad pateikti faktai nebuvo įrodyti. VRDT ir Bendrijos teismas neprivalėjo atsižvelgti į nacionalinę praktiką, pagrįstą teisinėmis nuostatomis, kurios neturi atitikmens Reglamente Nr. 40/94, o Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnyje taip pat nėra nuorodos į saugomos emblemos kilmės valstybės teisę ar praktiką. Net jei VRDT įregistravo panašius prekių ženklus, teisėtumo principas turi viršenybę prieš vienodo požiūrio principą. Kalbant apie naudojimo sąlygas, pažymėtina, jog, nepaisant to, kad jos gali skirtis, į jas reikia atsižvelgti, nes būtina patikrinti, ar prašomame įregistruoti prekių ženkle pamėgdžiojama valstybės emblema, nekreipiant dėmesio į jos naudojimo aplinkybes.

Teisingumo Teismo vertinimas

39 Dėl teiginio, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į valstybės emblemos esminės funkcijos reikšmę nustatydamas emblemos apsaugos sritį, reikia pažymėti, kad būtina iš naujo išnagrinėti šią esminę funkciją bei valstybės emblemoms taikytinus Bendrijos ir tarptautinius teisės aktus, šią funkciją ir teisės aktus palyginant su taikytinais prekių ženklams.

40 Generalinis advokatas savo išvados 59–63 punktuose pabrėžė kelias esmines funkcijas, priskirtinas valstybės emblemai. Be kita ko, reikia išskirti valstybės identifikavimo ir jos suverenitetą ir vientisumą vaizduojančias funkcijas. Svarbiausia prekių ženklo paskirtis yra garantuoti vartotojui ar galutiniam naudotojui juo žymimos prekės ar paslaugos kilmės tapatybę, kad būtų galima neklystant atskirti šią prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų (žr., be kita ko, 1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink. p. I-5507, 28 punktą ir 2005 m. spalio 6 d. Sprendimo *Medion*, C-120/04, Rink. p. I-8551, 23 punktą).

41 Prekių ženklas gali atlikti savo, kaip pagrindinio sąžiningos konkurencijos sistemos, kurią EB sutartis siekia sukurti ir išlaikyti, elemento, vaidmenį tik tada, kai jis užtikrina, jog visos juo žymimos prekės ar paslaugos buvo pagamintos ar suteiktos kontroliuojant vienai įmonei, kuri gali būti laikoma atsakinga už jų kokybę (žr., be kita ko, 1978 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Hoffmann-La Roche*, 102/77, Rink. p. 1139, 7 punktą ir 2002 m. birželio 18 d. Sprendimo *Philips*, C-299/99, Rink. p. I-5475, 30 punktą).

42 Šis skirtumas tarp esminių prekių ženklų ir valstybės emblemų funkcijų taip pat atsispindi skirtingame jų vertinime Bendrijos ir tarptautinėje teisėje.

43 Be to, Reglamento Nr. 40/94 6 straipsnyje numatytas prekių ženklo įgijimo jį įregistruojant principas, o pagal Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 3 dalies a punktą valstybės tik perduoda PINO tarptautiniam biurui saugotinų emblemų sąrašą, ir apie valstybės vėliavas pranešti neprivaloma. Prekėms taikomas apsaugos tam tikrų klasių prekių ir paslaugų atžvilgiu principas, o emblemoms, atvirkščiai, taikoma bendra apsauga, nepaisant jų naudojimo. Be to, priešingai nei prekių ženklai, emblemos negali būti pripažintos negaliojančiomis, o jų savininkai negali netekti savo teisių. Taip pat jų apsauga nėra apribota laiko atžvilgiu. Dauguma aspektų, reglamentuojančių prekių ženklų apsaugą, negali būti perkelti valstybių emblemų apsaugai.

44 Tas pats pasakytina dėl galimybės supainioti, kuri, nors yra specifinė ženklo, žymens ir prekių ar paslaugų apsaugos sąlyga (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Medion* 24 punktą; 2008 m. balandžio 10 d. Sprendimo *adidas ir adidas Benelux*, C-102/07, Rink. p. I-2439, 28 punktą ir 2008 m. birželio 12 d. Sprendimo *O2 Holdings & O2 (UK)*, C-533/06, Rink. p. I-4231, 47 punktą), panašumo atvejais nėra reikalaujama emblemos apsaugai, nes nenumatyta Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punkte.

45 Taip pat reikia nurodyti, jog iš Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies c punkto matyti, jog valstybės emblemų apsauga nesusijusi su tuo, ar visuomenei sudarytas įspūdis, kad yra ryšys tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo ir emblemos. Tarptautinių organizacijų emblemų atveju ši nuostata leidžia įregistruoti ir naudoti prekių ženklą, jei jis neklaidina visuomenės dėl ryšio tarp prekių ženklo naudotojo ir organizacijos. Iš to matyti, kad kitais atvejais, būtent susijusiais su valstybių emblemomis, šios galimybės nėra ir todėl nereikia patikrinti, ar yra toks ryšys.

46 Taigi reikia atmesti *American Clothing* argumentus dėl valstybės emblemos esminės funkcijos poveikio jos apsaugos taikymo sričiai ir dėl tų pačių kriterijų, kokie nustatyti prekių ženklams, taikymo pagal analogiją.

47 Dėl *American Clothing* argumentų susijusių su Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punkte numatytos sąvokos „pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu“ aiškinimu, visų pirma reikia nurodyti, kad ši nuostata draudžia įregistruoti ir naudoti valstybės emblemą ne tik kaip prekių ženklą, bet ir kaip ženklo elementą. Taigi emblemoms suteikta apsauga šiuo atžvilgiu yra taip pat labai plati. Be to, šios nuostatos paskutinėje dalyje taip pat skatinama užtikrinti plačią apsaugą valstybės emblemoms, nes, be to, kad ja draudžiama tiksliai pakartoti emblemą, į ją įtrauktas ir draudimas pamėgdžioti.

48 Tačiau draudimas pamėgdžioti emblemą susijęs tik su jos pamėgdžiojimu heraldikos požiūriu, būtent kai yra sąsajų su heraldika, išskiriančių emblemą iš kitų žymenų. Taigi apsauga nuo pamėgdžiojimo heraldikos požiūriu susijusi ne su pačiu vaizdu, o su jo heraldiniu pavaizdavimu. Todėl norint nustatyti, ar prekių ženklas yra mėgdžiojimas heraldikos požiūriu, reikia išnagrinėti aptariamos emblemos heraldinį aprašymą.

49 Iš to išplaukia, jog negalima pritarti *American Clothing* argumentui, kad reikia atsižvelgti į emblemos geometrinį aprašymą. Pirma, toks aiškinimas neatitiktų šio sprendimo 47 punkte nurodyto požiūrio, užtikrinančio emblemoms plačią apsaugą, nes dėl labai detalaus grafinio aprašymo pobūdžio, nustačius bent menkiausią neatitikimą tarp dviejų aprašymų, emblemai nebūtų taikoma Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punkte numatyta apsauga. Antra, šios nuostatos pirma dalis jau taikoma grafinio atitikimo su prekių ženkle naudojama emblema atveju, todėl formuluotė „pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu“ turi būti laikoma kaip numatanti papildomą taikymo sritį.

50 Vis dėlto prekių ženklui, kuriuo tiksliai neatgaminama valstybės emblema, gali būti taikomas Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punktas, jeigu atitinkama visuomenė, šiuo atveju paprastas vartotojas, jį suvokia kaip pamėgdžiojantį šią emblemą.

51 Dėl šioje nuostatoje numatytos sąvokos „pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu“ reikia nurodyti, kad skirtumą tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo ir valstybės emblemos, nustatytą heraldikos meno specialisto, nebūtinai suvokia paprastas vartotojas, kuris, nepaisant tam tikrų heraldikos detalių skirtumo, prekių ženkle gali matyti aptariamos emblemos pamėgdžiojimą.

52 Be to, emblemos heraldiniame aprašyme, kuriuo reikia remtis norint nustatyti, ar yra pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punkto prasme, paprastai yra tik kai kurie apibūdinamieji elementai, nebūtinai detalizuojant meninę interpretaciją. Taigi Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos nuspręsdamas, kad gali būti kelios tos pačios emblemos meninės interpretacijos remiantis tuo pačiu heraldiniu aprašymu.

53 Vis dėlto šioje byloje Pirmosios instancijos teismo atlikto emblemos heraldinio aprašymo bei klausimo, ar prašomame įregistruoti prekių ženkle yra pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu, vertinimo Teisingumo Teismas netikrina. Iš tiesų pagal EB 225 straipsnio 1 dalį ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmąją pastraipą apeliacinį skundą galima paduoti tik teisės klausimais. Dėl šios priežasties tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčius reikšmės bylai faktus bei įrodymus. Faktų ir įrodymų vertinimas, nebent jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (žr., be kita ko, 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 22 punktą ir 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck prieš VRDT*, C-25/05 P, Rink. p. I-5719, 40 punktą).

54 Be to, keli *American Clothing* pateikti argumentai dėl kai kurių bylos aplinkybių reikšmės, ypač dėl to, kad įprastomis naudojimo sąlygomis visuomenė suvokia klevo lapo ženklą kaip ornamentą, ir dėl tariamo Kanados prekių ženklų tarnybos pritarimo įregistruoti aptariamam prekių ženklui tapatų ženklą kartu pateikus „atsisakymą“, nesusiję su teisės klausimais ir todėl nepatenka į Teisingumo Teismo kompetenciją.

55 Tiesa, *American Clothing* tvirtina, kad faktai buvo iškraipyti, kiek tai susiję su paskutiniu argumentu. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ji neįrodė, kaip Pirmosios instancijos teismas iškraipė faktus, o tik nurodė, jog Pirmosios instancijos teismas neigė Kanados prekių ženklų tarnybos praktiką. Be to, skundžiamo sprendimo 85 punkte Pirmosios instancijos teismas šios praktikos neneigė, o tik konstatavo, jog *American Clothing* neįrodė, kad ši tarnyba, nagrinėdama prašymą įregistruoti prekių ženklą, tapatų prašomam prekių ženklui, atmetė prieštaravimą dėl to, kad ženkle yra klevo lapas.

56 Todėl visus pirmiau išdėstytus kaltinimus, kuriais siekiama užginčyti Pirmosios instancijos teismo teiginius ir vertinimą, reikia pripažinti nepriimtinais.

57 Kalbant apie kaltinimus susijusius su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į VRDT ir kitų nacionalinių tarnybų praktiką emblemų srityje, visų pirma reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su VRDT, sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo, kuriuos apeliacinės tarybos priima remdamosi Reglamentu Nr. 40/94, priklauso ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik šiuo reglamentu, o ne ankstesne jų praktika (2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *BioID prieš VRDT*, C-37/03 P, 47 punktas ir 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT*, C-173/04 P, Rink. p. I-551, 48 punktas).

58 Antra, kiek tai susiję su ankstesne nacionaline registracija, kurios atvejus nurodė *American Clothing*, reikia priminti, kad Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos, ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos. Todėl tai, ar žymuo gali būti įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, turi būti vertinama remiantis tik reikšmingais Bendrijos teisės aktais (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *L&D prieš VRDT*, C-488/06 P, Rink. p. I-5725, 58 punktą). VRDT ir atitinkamu atveju Bendrijos teismams nėra privalomas valstybės narės ar trečiosios valstybės sprendimas, kuriuo pripažįstamas to paties žymens tinkamumas įregistruoti kaip nacionalinį prekių ženklą. Tas pats galioja *a fortiori* kitų prekių ženklų nei to, kurį prašoma įregistruoti šioje byloje, registracijai.

59 Galiausiai, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 47 punkte, Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punktas taikomas ne tik prekių ženklams, bet ir jų elementams, vaizduojantiems ar mėgdžiojantiems valstybės emblemas. Todėl pakanka, jog vienas prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas vaizduoja tokią emblemą ar ją mėgdžioja, kad būtų atsisakyta įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą. Pirmosios instancijos teismui nusprendus, kad prašomame įregistruoti prekių ženkle pavaizduotas klevo lapas yra Kanados emblemos pamėgdžiojimas heraldikos požiūriu, nereikia nagrinėti bendro prekių ženklo įspūdžio, nes Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punktas nereikalauja atsižvelgti į visą prekių ženklą.

60 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Pirmosios instancijos teismas, atmesdamas ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, kiek juo atsisakoma įregistruoti prašomą ženklą 18 ir 25 klasių prekėms Nicos sutarties prasme, nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punkto ir Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnio 1 dalies a punkto.

61 Todėl reikia atmesti *American Clothing* pateiktą apeliacinį skundą byloje C-202/08 P.

Byla C-208/08 P

Šalių argumentai

62 VRDT prašo Teisingumo Teismo iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jame nuspręsta, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktas ir Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnis netaikomi paslaugas žymintiems prekių ženklams.

63 VRDT mano, kad norit teisingai aiškinti Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį reikia atsižvelgti į visą šią konvenciją. Pažodžiui aiškindamas Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį ir neatsižvelgdamas į jo kontekstą Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad nei ši nuostata, nei Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktas netaikomi paraiškoms įregistruoti paslaugas žyminčius prekių ženklus.

64 VRDT, priešingai nei Pirmosios instancijos teismas, tvirtina, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas nenorėjo, kad Paryžiaus konvencija įtvirtintų diskriminaciją tarp prekių ženklų ir paslaugų ženklų, kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 29 straipsnio 1 dalies.

65 Be to, 1994 m. spalio 27 d. Ženevoje priimtos Sutarties dėl prekių ženklų įstatymų 16 straipsnis, VRDT manymu, turi būti suprantamas kaip aiškinantis Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį, neišplečiant jo taikymo srities.

66 VRDT patvirtina, kad Teisingumo Teismas savo 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendime *Nieto Nuño* (C-328/06, Rink. p. I-10093) pripažino, bent jau numanomai, kad Paryžiaus konvencija vienodai vertina prekių ir paslaugų ženklus.

67 *American Clothing* tvirtina, kad Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnis yra visiškai aiškus ir nekelia abejonių, nes jame numatyti tik prekių, o ne paslaugų ženklai. Tokį aiškinimą, be kita ko, patvirtina doktrina bei PINO (Prekių ženklų, pramoninio dizaino ir geografinių nuorodų teisės nuolatinio komiteto) ataskaitos.

68 Tai, kad paslaugų ženklas gali būti „plačiai žinomas" Paryžiaus konvencijos 6bis straipsnio prasme, neparodo, kad šios nuostatos tekste taip pat numatyti paslaugų ženklai. Be to, pateiktas klausimas byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Nieto Nuño*, kalbant apie paslaugų ženklus, susijęs su ankstesnio prekių ženklo žinomumo geografiniu paplitimu, o ne su Paryžiaus konvencijos 6bis straipsnio aiškinimu. Pirmosios instancijos teismas jau yra nusprendęs, kad šiame Paryžiaus konvencijos 6bis straipsnyje numatyti tik prekių ženklai (2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Mühlens prieš VRDT*, T-263/03, 54 punktas ir sprendimo *Mühlens prieš VRDT*, T-28/04, 59 punktas).

69 Dėl 6sexies straipsnio įtraukimo į Paryžiaus konvenciją 1958 metais *American Clothing* mano, kad ši nuostata neturi reikšmės šioje byloje, nes ji neturi įtakos tos pačios konvencijos 6ter straipsniui. Lisabonos akto, sutarties, kuria iš dalies pakeista Paryžiaus konvencija, pasirašyto 1958 m. spalio 31 d., turinys ir jo rengimas patvirtina, jog ambicingesnei pozicijai, kad reikia sulyginti paslaugų ir prekių ženklus visoje šioje konvencijoje, nebuvo pritarta.

70 Kalbant apie Sutarties dėl prekių ženklų įstatymų, priimtos 1994 m. spalio 27 d. Ženevoje, 16 straipsnį, pažymėtina, kad *American Clothing* tvirtina, jog pastarosios Bendrija dar neratifikavo ir kad, priešingai nei teigia VRDT, ši nuostata skirta ne paaiškinti Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnį, o jį papildyti, prekių ženklams suteiktą apsaugą išplečiant paslaugų ženklams. Tokį aiškinimą patvirtina doktrina bei šios sutarties parengiamieji darbai.

Teisingumo Teismo vertinimas

71 Kalbant apie Pirmosios instancijos teismo atsisakymą Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktą taikyti paslaugų ženklams, visų pirma reikia išnagrinėti Paryžiaus konvenciją, atsižvelgiant į jos 6ter straipsnį, į kurį daroma nuoroda Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnyje.

72 Kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 104 ir 107 punktuose, Paryžiaus konvencijoje numatytas minimalus į jos taikymo sritį patenkančių elementų apsaugos lygis, paliekant valstybėms, konvencijos šalims, laisvę išplėsti apsaugos taikymo sritį. Todėl net jei šia konvencija, kaip tvirtina *American Clothing*, nenumatoma pareiga valstybėms narėms įregistruoti paslaugų ženklus ir jos nuostatos netaikomos šiems ženklams, vis dėlto minėtos valstybės gali vienašališkai numatyti tokį taikymą. Kaip matyti iš PINO dokumento, kurį Pirmosios instancijos teismas cituoja skundžiamo sprendimo 31 punkte, Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnis „neįpareigoja valstybių, Paryžiaus konvencijos šalių, valstybės emblemų ar kitų žymenų neregistruoti kaip paslaugų ženklų ar paslaugų ženklų dalių arba pripažinti registravimą negaliojančiu ir uždrausti naudojimą. Tačiau valstybės yra laisvos tai daryti <…>“.

73 Todėl minėtas 6ter straipsnis palieka valstybių, konvencijos šalių, diskrecijai galimybę prekių ženklams užtikrintą apsaugą išplėsti paslaugų ženklams. Taip Paryžiaus konvencija nenustato pareigos šioms valstybėms daryti skirtumą tarp šių dviejų ženklų rūšių.

74 Taigi reikia išnagrinėti, ar Bendrijos teisės aktų leidėjas ketino pasinaudoti šia kompetencija ir išplėsti Paryžiaus konvencija prekių ženklams suteiktą apsaugą paslaugų ženklams.

75 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad nė vienoje reikšmingoje Bendrijos teisės nuostatoje, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 111 punkte, iš principo nedaromas skirtumas tarp prekių ir paslaugų ženklų.

76 Be to, vien aplinkybė, kad kai kurios Reglamento Nr. 40/94 nuostatos, kaip antai 7 straipsnio 1 dalies e, j ir k punktai, apriboja jų taikymo sritį, kiek tai susiję su absoliučiais atsisakymo įregistruoti pagrindais, jose numatytą apribojimą taikant tik kai kurioms prekių rūšims, negali paneigti vertinimo, kad visos šio reglamento nuostatos taikomos nedarant skirtumo tarp prekių ir paslaugų ženklų.

77 Tokia išvada turi būti taikoma Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktui, kuriame nėra jokio akivaizdaus apribojimo jame numatytų ženklų atžvilgiu. Šiam aiškinimui neturi įtakos vienintelis faktas, kad aptariamoje nuostatoje daroma nuoroda į Paryžiaus konvenciją. Iš tiesų šia nuoroda siekiama tik nustatyti žymenų, kuriuos turi būti atsisakoma registruoti, rūšį, o ne apriboti nuostatos taikymo sritį.

78 Taigi, kaip daugeliu absoliučių atmetimo pagrindų atvejų, numatytų Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje, reikia atsisakyti įregistruoti ženklą, nesvarbu, prekių ar paslaugų, jeigu jam taikomas vienas iš Paryžiaus konvencijos 6ter straipsnyje numatytų atmetimo pagrindų.

79 Be to, šį Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punkto aiškinimą patvirtina šio straipsnio 1 dalies i punktas, susijęs su analogiška sritimi, kuriai taikomas minėtas h punktas ir į kurią, be kita ko, patenka kiti nei Paryžiaus konvencijoje numatyti ženklai, kur yra ženkliukai, emblemos ar herbai.

80 Iš tiesų Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies i punktas taikomas nedarant skirtumo tarp prekių ir paslaugų ženklų, pavyzdžiui, atsisakant įregistruoti paslaugų ženklą, kuriame yra ženkliukas. Be to, nėra pagrindo, kodėl atsisakoma įregistruoti paslaugų ženklą, kuriame yra ženkliukas, o ne paslaugų ženklą, kuriame yra valstybės vėliava. Taigi, nors Bendrijos teisės aktų leidėjas norėjo suteikti tokią apsaugą ženkliukams ir herbams, reikia manyti, kad *a fortiori* jis ketino suteikti bent jau tokią pačią apsaugą herbams, vėliavoms ir kitoms valstybės ar tarpvyriausybinėms tarptautinėms emblemoms. Taigi mažai tikėtina, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs leisti paslaugų teikėjui naudoti ženklą, kuriame būtų nacionalinė vėliava, o paraleliai draustų naudoti, pavyzdžiui, sporto asociacijos ženkliukus.

81 Iš to išplaukia, jog Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad atsisakant įregistruoti prašomą ženklą Nicos sutarties 40 klasei priklausančioms paslaugoms ginčijamu sprendimu pažeistas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktas.

82 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia patenkinti VRDT apeliacinį skundą, pateiktą byloje C-208/08 P, ir panaikinti skundžiamą sprendimą, panaikinantį VRDT Pirmosios apeliacinės tarybos ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su prašomo ženklo Nicos sutarties 40 klasei priklausančioms paslaugoms registracija.

83 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmąją pastraipą Pirmosios instancijos teismo sprendimo panaikinimo atveju jis gali arba pats paskelbti galutinį sprendimą byloje, jei toje bylos stadijoje tai galima padaryti, arba grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui.

84 Šioje byloje Teisingumo Teismas mano, kad jis turi visą reikiamą informaciją sprendimui dėl esmės priimti.

85 Iš tiesų, kadangi Pirmosios instancijos teismo daromas skirtumas tarp prekių ir paslaugų ženklų taikant Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies h punktą nėra pagrįstas, dėl šio sprendimo 39–61 punktuose išdėstytų priežasčių, kiek tai susiję su Nicos sutarties 18 ir 25 klasėms priklausančiomis prekėmis, reikia konstatuoti, kad pagrįstai galima atsisakyti įregistruoti 40 klasei priklausančias paslaugas.

86 Šiomis aplinkybėmis *American Clothing* pateiktą ieškinį Pirmosios instancijos teisme reikia atmesti kaip nepagrįstą, kiek jis susijęs su atsisakymu įregistruoti prašomą ženklą minėtos klasės paslaugoms.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

87 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT byloje C-202/08 P ir byloje C-208/08 P reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *American Clothing*, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti *American Clothing Associates NV* apeliacinį skundą, pateiktą byloje C-202/08 P.**

2. **Panaikinti 2008 m. vasario 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *American Clothing Associates prieš VRDT* (T-215/06), kiek juo panaikintas 2006 m. gegužės 4 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių**

ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimas (byla R-1463/2005-1), kuriuo atmestas prašymas kaip Bendrijos prekių ženklą įregistruoti žymenį, vaizduojantį klevo lapą.

3. **Atmesti *American Clothing Associates NV* ieškinį, pareikštą byloje T-215/06.**

4. **Priteisti iš *American Clothing Associates NV* bylinėjimosi išlaidas bylose C-202/08 P ir C-208/08 P.**

Parašai.